

Ingers tankar

Mellan hägg och syren

Årets torpbesök

Vid säsongens andra besök med övernattnings i torpet fick mormor följa med. Tiden mellan hägg och syren var nästan över men syrenhäckarnas bedagade skönhet med lite bruna kanter på syrenklasarna mötte ändå med sin karakteristiska doft.

Maskrosorna hade gått i frö och väntade bara på förlig vind att ge sig ut över de öppna fälten. Fruktträdens blomblad låg som lätt snö här och där på tomten.

Under resan ut berättade mågen att han kunnat rapportera till **Artportalen** att han upptäckt mindre flugsnappare vid sitt förra besök i Irsta och att han också sett en brun glada vid torpet.

Naturligtvis begav han sig ut på nattlig excursion genast vi kommit i ordning i stugan. Vid frukosten dagen efter rapporterade han att han hört gräshoppsångare, kärrensångare, näktergal och vaktel hålla konsert nära torpet.

En hornuggla hade flugit förbi på låg höjd och även en räv och ett rådjur med kid hade iakttagits.

Första natten kom ett lätt regn och friskade upp den pollenbemängda luften så att mormor kunde andas lite lättare. Vi upptäckte att krol-liljorna (*Lilium martagon*) som inköptes för väldigt många år sedan äntligen bestämt sig för att sprida ut sina telningar på lite olika ställen. Gräsklipparen fick ta omvägar runt dem.

Det råder en viss bohemisk oreda i vårt torpkök nu för tiden, så långt från heminredningsreportagens perfektion och superstylade interiörer. Och kammaren ska vi inte tala om.

Med barn i huset finns inga lediga ytor någonstans. Väskor, kassar, korgar och kartonger med kläder, badsaker, leksaker, oavslutade pärlplatteprojekt, teckningar, pysselböcker, kriter, färgpennor, spel, böcker, dockor, gosdjur och myriader av små plastleksaker.

Dessutom har det samlats arvegods från flera håll. **Det är för mycket möbler** klagar mågen, Våra föregångare i torpet klarade sig vintertid

Ingers tankar

med att endast använda nedre våningen. De hade det stora köket och kammaren att bre ut sig på och det räckte. Naturligtvis hade de inte lika mycket **saker** som vi överallt. De levde ett mycket enkelt och strävsamt liv.

Klart att det skulle behövas en ordentlig utrensning. Det ligger i tiden att göra rent hus med allt man samlat på sig. Det är bara det att ingen är pigg på sätta till tid och kraft för den stora insats som krävs. Det behövs bil med dragkrok så man kan koppla på en släpkärra alternativt får man hyra både bil och släp eller en större lastbil. Kanske hyra en container.

När jag tänker tillbaka på tidigare år då maken och jag åkte ut till huset var det inte alls så belamrat med grejor. Vi var yngre och vi åkte ut mer frekvent och vi jobbade väldigt mycket.

Jag blev expert på att planera, packa och laga mat under enkla omständigheter. I början hade jag inte ens varmvattenberedare. Varje fredagskväll sommartid hade jag allt inhandlat, mat förberedd, allt packat och klart för utfärd till torpet.

Väl i huset skulle allt packas in och upp på respektive ställen. Sedan var det full rulle ute och inne hela tiden. Mat och disk, bakning, städning, ogräsrensning, trädgårdsskötsel, skörd av bär och frukt, bär- och svamp-plockning i skogen, syltning, saftning och färdigställande av olika projekt.

Varje söndag när vi åkte hem från huset var det i ordning inför nästa besök. Söndag efter-

middag bestod av en sista diskning, hopplockning, packning, städning, hemfärd, upppackning hemma och plock av allt som skulle till olika ställen, tvätt, mat och så vidare.

Ja, visst jobbade vi, något fritidshus kan man inte säga att det var. I synnerhet inte när det kom gäster som skulle förplägas med frukost, lunch och middag och kaffe däremellan.

Ibland kändes det som jag drev ett pensionat när jag diskade och förberedde nästa måltid medan gästerna tittade på, satt i bersån och pratade medan de väntade på kaffe eller åkte och badade.

Den situationen var jag inte ensam om och säkert är det så nu också för väldigt många fritidshusägare.

Nu är det andra tider och andra omständigheter. Det är mycket glesare mellan husbesöken. Tiden att sköta om allt är mer begränsad, men det bryr sig inte växtligheten om. Det går helt enkelt inte att hålla jämna steg med den.

Jag oroar mej ständigt för att min dotter har fått för mycket på sina axlar. Nu är det hon som planerar, handlar, förbereder mat och styr och ställer med torphushållet.

I takt med att jag blivit äldre och drabbats av olika hälsoproblem är jag inte samma kraft att räkna med som i yngre dagar. Faktiskt får jag

säga som min bortgångne man gjorde, **jag arbetar fem minuter och vilar mig i tio.**

